

[1] A kínai állampolgárságú felperes 2014. évben érkezett hazánkba a francia hatóságok által kiállított "C" típusú vízummal. 2014.

szeptember 26-án kereső tevékenység célú tartózkodási engedély iránti kérelmével egyidejűleg az engedély magyarországi előterjesztése iránt méltányossági kérelmet is benyújtott. A hatóság mindenekelőtt a méltányossági kérelem kérdésében döntött és a felperes kérelmét - amelyet a családi, baráti kötődésre, a hosszadalmas ügyintézésre, a jelentős költségekre, a földrajzi távolságra és az új munkahely elvesztésére hivatkozva terjesztett elő - 2014. október 3. napján kelt 106-1-58224/1/2014-T. számú határozatával elutasította.

- [2] A felperes fellebbezése folytán eljáró alperes az elsőfokú határozatot 2014. december 15. napján kelt 106-T-33579/4/2014. számú határozatával helybenhagyta. A határozat indokolása szerint a felperes nem igazolt olyan kivételes méltánylást érdemlő körülményt, amely a tartózkodási engedélykérelem magyarországi benyújtását indokolná. Az alperes a felperes fellebbezésében hivatkozott azon körülményt, hogy rendelkezik a tartózkodáshoz szükséges feltételekkel, a méltányossági kérelem vonatkozásában nem tartotta értékelhetőnek. Az alperes utalt a harmadik országbeli állampolgárok beutazásáról és tartózkodásáról szóló 2007. évi II. törvény (a továbbiakban: Harmtv.) végrehajtására kiadott 114/2007. (V.24.) Kormányrendelet (a továbbiakban: Vhr.) 47.§ (1), (2), (4) és (4a) bekezdéseire.

A kereseti kérelem és az alperesi ellenkérelem

- [3] A felperes keresetében az alperesi határozat hatályon kívül helyezését és az alperes új eljárás lefolytatására kötelezését kérte.
- [4] Az alperes a kereset elutasítását kérte.

Az elsőfokú ítélet

- [5] Az elsőfokú bíróság a felperes keresetét elutasította. Ítéletének indokolásában hivatkozott a Vhr. 47.§ (4) bekezdés a) pontjára, mely nem nevesíti a jogalkotó által a tartózkodási engedély kiadása körében elvárt magatartást, mint kivételes méltánylást érdemlő körülményt. Így az, hogy a felperes rendelkezik munkavállalási lehetőséggel, csak a tartózkodási engedély iránti eljárásban értékelhető, különös tekintettel arra, hogy a felperes nem meglévő helyzetét kívánja fenntartani, hiszen korábban nem rendelkezett Magyarországon tartózkodási engedéllyel. A bíróság hangsúlyozta, hogy a kérelemre indult eljárásban nem élt olyan bizonyítékkal, amely a tényállás további tisztázására - a személyes meghallgatásra vagy a helyszíni szemlére - alapot szolgálhatott volna. A kiutazás, a külföldön való kérelmezés jogszabályi előírás, nem tekinthető kivételes körülménynak. A felperes hivatkozása a földrajzi távolságra és a költségekre a bíróság szerint nem különös méltánylást érdemlő szempontok. Az elsőfokú bíróság kifejtette, hogy az a felperesi hivatkozás, hogy családdegysítésre tekintettel

kéri a méltányos ügyintézkést nem foghatott helyt, mivel erre nézve a felperes úgy nyilatkozott, hogy e körülmény vizsgálatának mellőzését kéri.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

- [6] A jogerős ítélet ellen előterjesztett felülvizsgálati kérelmében a felperes az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését, ezáltal a kereseti kérelemnek megfelelő döntés meghozatalát, az alperesi határozat hatályon kívül helyezését, és az alperes új eljárásra kötelezését kérte. Álláspontja szerint az elsőfokú ítélet jogsértő, sérti a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 1.§ (1), (2) bekezdéseit, a 2.§ (3) bekezdését, 7.§-át, 37.§-át, 50.§ (1) és (6) bekezdéseit, 72.§ (1) bekezdés ea-ec) pontjait, a Vhr. 47.§ (1) bekezdését és (4) bekezdés a) pontját, (4a) bekezdését, valamint a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 164.§ (1) bekezdését, 339.§ (1) bekezdését.
- [7] Kifejtette, hogy a kérelem Magyarországon kívüli előterjesztése esetén - túl a költséges utazáson - legalább fél évig zajló eljárásnak lenne kitéve, tekintettel arra, hogy Kínában már nem rendelkezik egzisztenciával, mindez további pénzügyi nehézséget jelentene számára. Az idő- és költségtényezők azok - szemben az elsőfokú bíróság véleményével -, amelyek kimerítik a különös méltánylást érdemlő körülmények fogalmát. Hangsúlyozta, hogy a jogszabály által példálózó jelleggel említettek mellett a hatóságnak módja van más körülményeket is értékelni, mint amilyen például a kereső tevékenység. A felperes sérelmezte, hogy a perben előadott érveit a bíróság nem súlyuknak megfelelően kezelte. Kifogásolta, hogy az alperes amennyiben nem látta kérelmét teljesíthetőnek, miért nem vizsgálódott tovább, tartott helyszíni ellenőrzést a keresőtevékenység lehetősége bizonyítása érdekében, így tisztázatlan maradt a tényállás.
- [8] A felperes hivatkozott több olyan hatósági döntésre, amelyek tényállásukat, a felhozott érveket tekintve a jelen üggyel azonosnak tekinthetők, de a hatóság azokban elfogadta a kérelmezői érveket. Álláspontja szerint az alperes nem bizonyította, hogy a felperesi érvek nem merítik ki a különös méltányolhatóság kritériumát, ezért sem tisztázott a tényállás.
- [9] Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában fenntartását kérte. Álláspontja szerint az ítélet - miként a közigazgatási határozatok is - megfelelnek a jogszabály előírásainak. Véleménye szerint a méltányosság iránti eljárásban bármely hivatkozás esetén vizsgálni kell a konkrét eset körülményeit. Hangsúlyozta, hogy a keresőtevékenység, mint tartózkodási cél igazolása nem kivételes méltánylást érdemlő körülmény. Az alperes kifejtette, hogy a kérelmezők többségének hasonló helyzetben nem okoz problémát a hazájában történő

ügyintézés. Utalt a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság ítéleteire, és a Kúria Kfv.II.37.527/2014/8. és Kfv.II.37.474/2014/6. számú döntéseire, melyben kifejtésre került, hogy nem nyert alátámasztást, miszerint a külföldi ügyintézés hónapokat venne igénybe. Előadta, hogy minden, a felperes által a hatóság elé tárt érvet és indokot körültekintően megvizsgált, de azok között nem volt különös méltánylást érdemlő körülmény. Egyebekben a korábbi nyilatkozataiban előadottakat továbbra is fenntartotta.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [10] A felperes felülvizsgálati kérelme nem alapos.
- [11] A Kúria a felülvizsgálati kérelemben foglaltakra tekintettel az alábbiakra mutat rá.
- [12] A Vhr. 47.§ (4) bekezdés a) pontja szerint a Magyarország területén tartózkodó harmadik országbeli állampolgár tartózkodási engedély iránti kérelmét a szálláshelye szerint illetékes regionális igazgatóságon is előterjesztheti, amennyiben a belföldi kérelmezést kivételes méltánylást érdemlő körülmény - így különösen családegyesítés vagy gyógykezelés - indokolja. Amint azt a jogtudomány megfogalmazta, a méltányosságra vonatkozóan a fenti jogszabályhely is egy méltányossági alapú atipikus rendelkezés, amely az ügyfél szempontjából kedvezőbb döntésre ad felhatalmazást a jogalkalmazónak. Ez a lehetőség eseti jellegű és csak egy lehetőség, ami azt jelenti, hogy a méltányosság alkalmazásának mellőzése nem jogsértő akkor, ha a döntés megfelel a jogszabálynak. Ez esetben tehát a méltányosság csak valóban méltányolható kivételes körülmények igazolása esetén alkalmazandó. A jogalkotó nem adott taxatív felsorolást, hogy mit tekint ilyen körülménynek, de a kiválasztott példák egyértelművé teszik, hogy valamely többlet indokra kell hivatkozni. E körben a Kúria egyetért az elsőfokú bírósággal abban, hogy a felperes olyan többlet indokra, amely kivételes méltánylást alátámasztja nem hivatkozott, a kivételes méltánylást érdemlő körülmény ugyanis nem eshet egybe a jogalkotó által a tartózkodási engedély kiadása körében elvárt feltételek teljeülésével. Így a jogszerű tartózkodási célon túlmenő indokokat kell felsorakoztatni ahhoz, hogy a Vhr. 47.§ (4) bekezdés a) pont szerinti méltányosság a kérelmező felperes esetében alkalmazható legyen. Figyelemmel arra, hogy a tartózkodási engedély kiadása iránti eljárás éppúgy kérelemre induló eljárás, mint a méltányossági kérelem tárgyában folyó eljárás, hiánypótlás kibocsátására két okból sem volt szükség. Egyfelől a kérelem alátámasztása, a különös méltánylást érdemlő körülmények nevesítése, valóságtartalmuk igazolása a felperest terhelte, a hatóságnak nem feladata a további körülmények utáni kutatás. Másfelől az általa felhozott indokokat a hatóság nem vitatta, így ezek további hiánypótlás útján való alátámasztására nem volt szükség. Ennélfogva alaptalan az a felperesi hivatkozás, hogy a

hatóság megsértette a Ket. 37.§-ában foglaltakat és ezt az elsőfokú bíróság helytelenül nem értékelte.

- [13] Az a tény, hogy a felperes származási országa és Magyarország között nagy a földrajzi távolság, nagy idővesztéssel és költséggel járna a kiutazás, nem olyan körülmények, amelyek a méltányosság gyakorlását önmagukban indokolják, tekintve, hogy ezek általános körülmények, amelyeket a jogalkotó már ésszerűen értékelt és súlytalannak ítélte e jogszabály megalkotásakor, így a főszabály alkalmazására vonatkozó előírást üresítené ki ezek automatikus elfogadása. A felperes erre a tényre vonatkozó bizonyítékai tehát relevanciával nem bírnak, az elsőfokú bíróság nem sértette meg a Pp. 164.§ (1) bekezdés és 336/A.§ (2) bekezdés előírásait.
- [14] Egyetért a Kúria felperessel abban, hogy a jogszabály által példálózó jelleggel említettek mellett a hatóságnak módja van más körülményeket is értékelni, mint például a munkavégzés, feltéve, hogy a munkavégzés jogszerű körülmények mellett történik. Jelen esetben azonban, amikor a felperes nem rendelkezik tartózkodási engedéllyel, részéről vagy nem történik munkavégzés, így nincs elvesztett munkahely, vagy ha munkát végez, azt nem jogszerűen teszi, így e körülmény javára nem értékelhető. A Kúria egyetért az elsőfokú bírósággal abban az a felperesi hivatkozás, hogy a családegyesítésre tekintettel kéri a méltányos ügyintézkést, nem foghatott helyt, mivel erre nézve a felperes úgy nyilatkozott, hogy e körülmény vizsgálatának mellőzését kéri.
- [15] A felperes a perben hivatkozott több olyan hatósági döntésre, amelyek tényállásukat, a felhozott érveket tekintve a jelen üggyel lényegében azonosak, és amelyek elbírálásakor a hatóság elfogadta a kérelmezői indokokat. A Kúria erre nézve megjegyzi, hogy a jelen perben az elsőfokú bíróság a felperes ügyében hozott hatósági döntés jogszerűségét vizsgálta felül, arról döntött, melyet megindokolt. Az ettől független határozatok jogszerűsége e pernek nem tárgya, a tényállások és a felhozott érvek a jogszerűség szempontjából irrelevánsak, azokat nem veheti figyelembe sem az elsőfokú, sem a felülvizsgálati bíróság.
- [16] Minderre tekintettel a Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 275.§ (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

Záró rész

- [17] A pereszes felperes a Pp. 270.§ (1) bekezdése folytán a felülvizsgálati eljárásban is alkalmazandó Pp. 78.§ (1) bekezdése alapján köteles az alperes jogi képviselettel felmerült felülvizsgálati eljárási költsége megfizetésére, melynek összegét a Kúria a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3.§ (3) és (5) bekezdései alapján állapította meg a felülvizsgálati eljárásban kifejtett munkára tekintettel.
- [18] A pereszes felperes Pp. 78.§ (1) bekezdése és a 6/1986. (VI.26.)

IM rendelet 13.§ (2) bekezdése alapján köteles a tárgyi illetékeljegyzési jog folytán le nem rótt felülvizsgálati eljárási illeték viselésére, melynek összegét a felülvizsgálati kérelem előterjesztésekor hatályos, az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 50.§ (1) bekezdése alapján állapította meg a Kúria.

Budapest, 2016. május 11.

**Dr. Tóth Kincső s.k. a tanács elnöke, Dr. Rothermel Erika s.k.
előadó bíró, Dr. Buzinkay Zoltán s.k. bíró**